

22_Sonunda İTİRAF etti. “ HATAY KURTULUS ÖRGÜTÜ”nün varlığını kabul etti, ettirdik. Bir gerçeği İTİRAF ederken, tıpkı “ SARAY SOYTARISI” gibi çok daha vahim bir SUC İSLEDİ. “Hatay kurtuluş Örgütü” fikrinin, YUKSEL ERIS tarafından(!) önerildiğini yazdı. Bu durum, alçaklaşmadan da öte, çukurlaşmadır!. Hesabini elbette verecektir.

Yukarıdaki alıntı İbrahim Yalçın'ın son yazısından...

Görülen odur ki, Mihrac Ural'ın cephanesi nereyse bitmek üzere, belki de bitmiş. Yaşayanlar içinde Yüksel Eriş'i en iyi tanıyan kişinin ben olduğumu bile bile Acilciler'in yerine ikame etmeye çalıştığı Hatay Kurtuluş Örgütü için Yüksel'e referans vermesi bunu gösteriyor.

Bu referans Antakya'ya yöneliktir. Zira Yüksel devrimci hareket içinde tanınan bir isim değildir. Kim bilir, Mihrac Ural devrimci hareketi tanımadığı için belki de bunu bilmiyordur. Her durumda Antakya'dan « militan » daha doğrusu kendisine ayakçı devşirmesi epeyce zorlaşmış görünüyor. Bu nedenle « medet ya Yüksel » diyor...

Yüksel Eriş, İlker Akman ve benimle birlikte bu örgütü kuran üç kişiden bir tanesidir. Trakya'da Şarköy doğumludur. Aydın-Ortaklar Eğitim Enstitüsü mezunu müzik öğretmenidir.

1976 ortalarında Antakya'ya gider. Orada önce Mustafa Burgaz ile tanışır. TDAS'ı bırakır ve döner. İkinci gittiğinde TDAS'ın okunduğunu ve doğru bulunduğunu görür. Durumu içinde benim de bulunduğum Genel Komite'ye iletir.

Yüksel'in Antakya'daki örgütlenmeyi teorik olarak gelişmiş bulduğu tamamen Mihrac'ın uydurmasıdır. Tersine Yüksel bu kentte bazı kişilere dikkat edilmesi ve iyi denetlenmeleri gerektiği görüşündeydi. Bunlardan özellikle bir tanesini de Mihrac olarak görüyordu.

Yüksel, 1977 Ocak ayında yapılması planlanan yaygın bombalama eylemlerinin Trabzon bölümünü gerçekleştirmek için gittiği bu kentte hazırladığı bombanın elinde patlaması sonucu hayatını kaybedecekti.

Ölümünün üzerinden neredeyse 33 yıl geçti ve ölüleri konuşturmaktan başka çaresi kalmamış olan Mihrac Ural'ın aklına da « Hatay Kurtuluş Örgütü » fikrini Yüksel'e bağlamak geldi...

Mihrac Ural benim Yüksel'i iyi tanıdığımı biliyor. Dahası, Mevcut Durum ve Devrimci Taktiğimiz dışında örgüt yayını olarak çıkan her şeyi benim yazdığımı da biliyor. Bu durumda Yüksel'in « Hatay Kurtuluş Örgütü » gibi bir fikri olsaydı, bunu benim de mutlaka bileceğimi de bilmesi gerekirdi.

Yüksel'den ne « Hatay sorunu » ne de « Hatay'ın kurtuluşu » gibi sözler duymadım. Bırakın Yüksel'i bunlar hiç birimizin aklının ucundan bile geçmiyordu.

Mihrac Ural'ın da geçmiyordu. 1980 sonunda ben de Suriye'ye gittim. Bu döneme kadar yayınlanmış bütün örgüt yazılarında ne « Hatay sorunu », ne « Hatay'ın kurtuluşu » ne de « Hatay Kurtuluş Örgütü »nün kelimesini bile bulamazsınız.

Örgüt yazılarında uzun dönem ulusal sorunla ilgili bir belirleme yer almadı. Bu konuda açıkça yetersizdik. 1978'in ikinci yarısında Emeğin Birliği dergisi ile Kurtuluş arasında ulusal sorun konusunda yapılan polemliği izledik ve Emeğin Birliği'nin görüşlerini doğru bulduk. Konya Cezaevi'nde Emeğin Birliği sayılarının büyük bölümünü okumuştum.

Biz ki daha Kürt sorunu konusunda bile hayli yetersiziz, ama « Hatay sorunu » diye bir sorun ortaya atacağız ! Ve işi iki yıl öncesinde, 1976'da « Hatay Kurtuluş Örgütü »ne kadar götüreceğiz !

Hadi canım sen de !

1981 yılına gelinceye kadar bu örgütte « Hatay sorunu »nun lafı bile edilmemiş, kimsenin aklına da böyle bir şey gelmemiştir.

Suriye için bu sorun büyük önem taşıyordu. Suriye, Hatay'ı kendi toprağı olarak görüyordu. Bu yıllarda Suriye'de bulunmak zorunda olan örgütler, Hatay sorununu da programlarına aldılar. Kimsenin bu sorunun ciddiyetine inandığını söyleyemem. Öyle ya, Hatay'daki Arap halkı bu bölgenin ilhak olduğuna inanıyor ve kurtulmak –yani Suriye'ye bağlanmak- istiyorsa, bunun için küçük de olsa bir mücadeleye belirtisi göstermesi gerekirdi.

Böyle bir belirti yoktu. Dahası, çok sayıda örgüt, Suriye'yi zorunlu olarak bir süre kalınacak, Türkiye'ye göre hayli geri bir ülke olarak görüyordu.

Bu nedenle Suriye'den ayrıldıktan sonra Hatay konusuyla ilgilenen bir örgüt bulmak mümkün değildir.

Mihrac Ural ise Acilciler'i tasfiye ederek Muhabarat'a teslim etti. Örgüt « Hatay Kurtuluş Örgütü »ne dönüştürüldü.

Hatay'ın gerçekten de kurtuluş sorunu vardı : Hatay, Mihrac Ural ve çetesinden kurtarılmalıydı. Bu konuda önemli adımlar attık.

« Hatay Kurtuluş Örgütü »nü ya da Acilciler'in bu örgüte dönüştürüldüğünü kabul etmek ve bunun için Yüksel Eriş'ten medet ummak, aslında « Ben Muhabaratım » demenin öteki türlüdür.

Mihrac Ural'ın Suriye'de yaşayabilmesinin koşulu bu örgüttür. Böyle bir örgütün Hatay'da Muhabarat'ın uzantısı olarak örgütlenmesidir.

« Hatay Kurtuluş Örgütü » başka kimi ilgilendirir...

Bu örgütün en büyük sorunu şu : Hatay halkı böyle bir örgütle ilgilenmiyor.

Neden ilgilensin ?

Ekonomik gelişme düzeyi ve demokratik olarak Türkiye'den hayli geride olan Suriye'ye neden bağlanmak istesin ?

Mihrac Ural böylece Acilciler diye bir örgüt bulunmadığını ve bunun « Hatay Kurtuluş Örgütü »ne dönüştürüldüğünü de kabul ediyor.

Bu da zaten çok kişinin bildiği bir gerçeklik...

Öteki dünya varsa eğer, orada Ali Çakmaklı seni sabırsızlıkla bekliyor olsa gerek... Şimdi kesin Yüksel de bekliyordur... Ve öteki arkadaşlarımız, senin tarafından öldürülen ya da öldürtülen arkadaşlarımız...

Varsa eğer, iki alemi de sana dar ediyoruz Mihrac...